

forbunden med ikke faa Ulemper, der let kunne medføre en Standsning i Indkomstskatens Fremme, hvilken den paa Grund af den fremrykkede Tid ikke vil kunne taale.

Udvalget har da troet, at de i Betragtning kommende Hensyn bedst vilde skee Fyldest ved istedetfor Lovudkastets § 1 at optage det væsentlige Indhold af det ovenfor nævnte af Folkethingets Udvalg fremsatte Forslag, hvorefter en Indkomstskat skal opkræves i Finantsaarene 1870—71 og 1871—72, overensstemmende med de i det her foreliggende Lovforslag givne Regler. Dette Lovforslag kommer derved til at forene Alt, hvad der vedrører Indkomstskatten for den nærmeste Fremtid, og denne Sags hurtige og sikre Fremme vil derved i høj Grad lettes. Der vil derfor nedenfor blive stillet et Ændringsforslag (Nr. 1) overensstemmende hermed, hvorved tillige de i det nævnte Forslag af Folkethingets Udvalg indeholdte Tidbestemmelser for Eigningens Indledning, Skattens Opkrævning og dens Indbetaling i Statskassen, mod hvilke Udvalget Intet har fundet at erindre, indfattes istedetfor de i Lovudkastet indeholdte Henviisninger til en særlig Lov. Andre Forslag maae betragtes som blotte Redactionsændringer, der blive en simpel Følge af de nysnævnte Forslags Vedtagelse.

Da Udvalget saaledes har forenet sig om at tilveiebringe en Skattelov een Gang for alle paa Grundlag af det foreliggende Forslag, har det, som berørt, troet at tjene Sagen bedst ved at unblade Forsøg paa mere gennemgribende Ændringer. Alle Udvalgets Medlemmer have været enige om Udsætteligheden af, at Skatteansættelsens Massineri kunde simplificeres, og navnlig have tvende af Udvalgets Medlemmer (Fesjen og Sonne) anseet det for ikke blot unødvendig Bidtøstighed, men tillige for en Vanfælgiggjørelse af den Samvirken, der burde finde Sted mellem Eigningscommissionen og Skattecommissionen, at den af Forstnævnte udarbejdede Fortegnelse over Skatteindtægten fremlægges, forinden den er bleven gennemgaaet af Skattecommissionen; men Udvalget har tillige maattet anerkende, at, hvad der foreligger, er et vel gennemtænkt og udarbejdet Hele, hvis enkelte Led saaledes gribe ind

i hverandre, at der vil kræves stor Omsigt og Barsomhed, naar ikke Ændringer skulle gribe forstyrrende ind og derfor mere skade end gavne. Dette maa derfor forbeholdes et Tidspunkt, da der ikke blot er Leilighed til en grundigere Undersøgelse, end Landsstinget nu kan hellige Sagen, men da denne tillige kan støtte sig til en alt indvunden Erfaring. Man har derfor forenet sig om i alt Væsentligt at lade de omhandlede Bestemmelser forblive uforandrede. Deraf er det blevet en Følge, at der heller ikke har kunnet lade sig foretage nogen Indskrænkning i de ved Opkrævningen forarsagede Omkostninger. Det Spørgsmaal, der af Hensyn til Omkostningerne er blevet reist, nemlig om en Opkrævning af Indkomstskat hvert andet Aar, vil ikke komme til at foreligge, naar Loven efter Udvalgets Forslag begrænses til een Stat, og skal derfor her lades uberørt.

De Forslag, Udvalget iøvrigt skal fremsætte, ville deels tilsigte at befordre Selvangivelse, deels noget at begrænse det Indtægtsbeløb, der heelt eller delviis fritages for Skat, og derved noget at indskrænke den Procent, hvis Opkrævning maa ansees for nødvendig, deels endelig nærmere at bestemme og tydeliggjøre nogle af Lovudkastets Bestemmelser, der kunde give Anledning til Usikkerhed eller Misbrug. Den nærmere Udvikling heraf forbeholdes ved Sagens 2den Behandling.

Medundertegnede Hæde kan efter samtlige foreliggende Omstændigheder ikke ansee det for tilrådeligt at indskrænke Loven til kun at skulle gjælde for en enkelt Skatteopkrævning, og kan derfor ikke tiltræde de til § 1 stillede Forslag og de sig dertil knyttende Ættringer i Motiverne.

Udvalget stiller derfor følgende

Ændringsforslag:

Til § 1.

(Af Udvalgets Fleertal: Fischer, Fesjen, Lehmann, Poulsen, Sonne.)

1) § 1 udgaaer, og istedet derfor sættes:

„I Finantsaarene fra den 1ste April